

Cái mặt

Tác Giả: Tiả u Tả

Chúa Nhật, 15 Tháng 8 Năm 2010 20:45

Con ngải có cái mặt là quan trọng nhất.

Thảt vảy, nảu lảy cái mặt bỏ đi, tảt cả nhảng gì còn lải trên thân thể sả không dùng vào đâu đảc hảt và cũng không còn tản tải đảc nảa. Không có mũi đả thả, không có

miảng đả ăn... con ngải không có cái mặt là kả nhả “tiêu tùng”!

Trảc khi “đào sâu” cái mặt, xin mả dảu ngoảc ả đây đả “vinh danh” tiảng Viảt: phản lản nhảng gì nảm trên cái mặt đảu bảt đảu bảng chả “m”, trên thể giải chảa có thể tiảng nào nhả vảy hảt!

Đây, nhìn coi: trên mặt có mặt, mũi, miảng (mảm), má. ả “mảt” có mày, có mi, có mí mảt, rải mảt mảp, mảt mảng nảc, mảt mả màng, mảt mả mảng, mảt mả, mảt mù...

Qua tải “mũi”, ngoài “mùi” ra không thể y chả “m” nào khác dính vào. Có lả tải vì cái mũi nó... cảng khả, không... linh hoạt. ảy vảy mà nó – cái mũi – và “chân mày” (cũng kém linh hoạt như cái mũi!) lải đảc đi kèm vải cái mặt đả... hả trả cho tiảng “mảt”, trong thể ngả thông thảng: “mảt mũi”, “mảt mày”, làm nhả nảu nói “mảt” không, phát âm nghe... trản lải, nhả hảu không lảt lả tai! Cho nên ngải ta nói “mảt mũi bả phả”, “mảt mày hảc hảc”, chả ít nghe “mảt bả phả, mảt hảc hảc”.

Bây giờ tải “miảng”, thì có môi, có mép, rải mảm mép, môi miảng, miảng méo, miảng móm, mím môi, mảu máu, mảp máu, mảm, mút mảp...

Đản “má” thì ngoài “mảt mản” chả có “mí mảt cái” là còn thể y chả “m” nhả nhả phảt phả...

Tiảng Viảt hay quá!

Trả vả vải cái mặt. Ông Trải, khi tảo ra con ngải, ban cho cái mặt là mảt ân huả lản. Nhả có cái mặt mà con ngải nhản ra nhau, chảng nhản ra vả, con nhản ra cha, biảt ai là bản ai là thù... v... v...

Th&# t&# ng t&# ng m&# t ngày nào đó b&# ng nhiên không ai còn cái m&# t n&# a. N&# u có s&# ng đ&# c nh&# m&# t s&# nhi&# m m&# u nào đó, th&# h&# i con ng&# i l&# y gì đ&# nh&# n đi&# n nhau? Ch&# ng v&# , cha con, b&# n thù gì đ&# u... xà ng&# u. V&# y là lo&# n đ&# t!

Cho nên x&# a nay, ng&# i ta coi tr&# ng cái m&# t l&# m. Có ng&# i còn nói: “Th&# ch&# u m&# t m&# ng ch&# không bao giờ đ&# cho m&# t m&# t”! Vì v&# y, r&# i có ai l&# l&# i ch&# m t&# ái m&# t ng&# i nào thì ng&# i đó th&# y b&# ... m&# t m&# t, li&# n đ&# a m&# t n&# m tay lên h&# m he: “Th&# ng đó, b&# nó gi&# n m&# t tao h&# ? Tao ph&# i đ&# n m&# t nó m&# t l&# n cho nó bi&# t m&# t tao”. R&# i, b&# i vì cái m&# t nó... n&# ng ký nh&# v&# y cho nên khi nói v&# m&# t ng&# i nào, ng&# i ta ch&# nh&# m ngay vào cái m&# t c&# a ng&# i đó đ&# mà nói.

N&# u ghét thì g&# i “cái b&# n m&# t”. [Cái m&# t mà nh&# t&# m b&# n(g) thì thi&# t tình th&# y chán quá! Th&# ng nghe nói: “Cái b&# n(g) m&# t th&# ng đó tao coi h&# ng vô!”]. N&# u h&# i khinh mi&# t thì g&# i “cái b&# m&# t”. (“Th&# ng này có b&# m&# t ăn c&# p!”). Còn khi th&# ng thì cái m&# t tr&# thành “cái g&# ng m&# t”. (“Em có g&# ng m&# t đ&# p nh&# trắng r&# m!”). Ch&# a h&# t! Khi n&# i gi&# n mu&# n... h&# c máu, ng&# i ta cũng ch&# nh&# m vào cái m&# t c&# a đ&# i th&# ch&# không ch&# nào khác đ&# “đ&# ng m&# t đ&# p” hay “cho m&# t dao” hay “ph&# m&# t phát” hay... “t&# t m&# t lon a-xít”!

Con ng&# i, khi nhìn ng&# i khác, lúc nào cũng b&# t đ&# u &# cái m&# t. (Ch&# có ng&# i không... bình th&# ng m&# i nhìn ng&# i khác b&# t đ&# u &# cái chân hay cái b&# ng hay cái l&# ng!). &# đó - &# cái m&# t – ngoài cái đ&# p cái x&# u ra, còn hi&# n lên “cái m&# t bên trong” c&# a con ng&# i. Các nhà văn g&# i là “nét m&# t”, nghe... tr&# u t&# ng nh&# ng suy cho k&# nó r&# t đúng. B&# i vì ch&# có cái m&# t là... v&# đ&# c cái n&# i tâm c&# a con ng&# i th&# t đ&# y đ&# . Cho nên m&# i có câu “Xem m&# t mà b&# t hình dong”. Hình dong &# đây là cái hình dong gi&# u kín bên trong con ng&# i, cho nên, trên sông bài, các con b&# c th&# ng “b&# t gân m&# t” nhau đ&# đoán n&# c bài c&# a đ&# i th&# , cho nên m&# y “giáo s&# chiêm tinh gia” lúc nào cũng li&# c s&# cái m&# t c&# a thân ch&# tr&# c khi nâng bàn tay lên xem ch&# tay, đ&# ... đ&# nh m&# c coi “th&# ng cha này nó s&# tin m&# y ph&# n trăm nh&# ng gì mình nói”!

Cũng b&# i vì cái m&# t nó lời thôi, ph&# c t&# p và... “ph&# n đ&# ng” nh&# v&# y cho nên các “đ&# nh cao trí tu&# ” c&# a đ&# ng c&# ng s&# n Vi&# t Nam đã nâng cao c&# nh giác, &# n m&# t su&# t giai đo&# n đ&# u tranh “chìm” và ch&# “xu&# t đ&# u l&# đi&# n” khi toàn dân đã vùng lên n&# i d&# y. Và các “đ&# ng chí vĩ đ&# i” c&# a ta lúc nào cũng ôm kh&# kh&# cái m&# t đ&# ... qu&# n lý nó t&# ng giây t&# ng phút, ri&# t r&# i nó c&# ng đ&# nh m&# t b&# ng đ&# t. Đ&# n n&# i vào bàn h&# i ngh&# qu&# c t&# , các đ&# i t&# ng không làm sao “b&# t gân m&# t” đ&# “đ&# i” m&# t n&# c bài cho ngo&# n m&# c! &# đây, ph&# i nói thêm cho rõ là cho dù trong n&# i b&# v&# i nhau – nghĩa là gi&# a “ta” và “ta” - cái m&# t v&# n b&# qu&# n lý y chang nh&# v&# y, b&# i vì hành đ&# ng đó đã bi&# n thành “b&# n năng” t&# khuya! Cho nên đ&# ng ng&# c nhiên khi th&# y, sau h&# i ngh&# m&# i ôm nhau “hôn nhau th&# m thi&# t tình đ&# ng chí” mà trên đ&# ng v&# l&# i khu b&# có cán b&# đã b&# “bùm” hay b&# “cho xu&# ng h&# ” m&# t cách r&# t... bài b&# n, đ&# l&# i ni&# m “vô cùng th&# ng ti&# c” trên vòng hoa phúng đ&# u c&# a ng&# i đã ra l&# nh h&# th&# !

Cái mọt

Tiêu T

Chúa Nhật, 15 Tháng 8 Năm 2010 20:45

Bởi cái mọt nó phởn phờ nh con ngợi nên hát bới mội “d m mọt” sao cho đúng với cái “vai”.. Đó khi bợc ra sân khấu, khán gi nh n ra ngay “th ng trung, th ng nh, th ng hi n, th ng d”... v... v... Ngoài đ i, không có ai d m mọt, nh ng v n đ c ng i khác “nh n di n” là: th ng mọt gà mái, th ng mọt có cô h n, th ng mọt... mọt, mọt mâm, mọt th t, mọt hăm tài, mọt đ a đám, mọt trù cha h i m , mọt... mo... v... v...

Trên sân khấu chánh tr Vi t Nam, trong cũng nh ngoài n c, “đào kép” tuy không d m mọt nh ngh sĩ hát bới nh ng m i ng i đ u có “l n l ng” vài cái mọt n , đ tùy hoàn c nh, tùy đ i t ng mà đeo lên cho ng i ta “th y mình là ai” (dĩ nhiên không ph i là cái mọt th t c a mình). R i cũng “phùng mang tr n mọt hát hò inh i” mọt cách r t... tròn vai, làm “bà con đ ng bào, đ ng chí, đ ng h ng” c th y nh thi t! Đi m đ c bi t là ông nào bà nào cũng mu n thiên h ch nh n th y có “cái mọt c a mình” trong đám b mọt đang múa may quay cu ng trên sân khấu. Vì v y, h ph i ráng b m cho cái mọt c a mình to b ng... cái nia, đ th y h m i đúng là... “đ i di n”! Ch ng qua là h mu n t o th i c đ ki m cho cái... đít c a h mọt cái... gh ! Đ n đây thì v tu ng trên sân khấu đang chuy n sang l p “gà nhà bôi mọt đá nhau”... Cái mọt đã tr thành “mọt v n đ”!

Đ ch m d t bài này, và đ đ c yên thân, xin phép đ c gi cho tôi “vác cái mọt” c a tôi đi ch khác!

Bobigny, France, 6/2007

Tiêu T